

Un escenari poc sòlid

- Les variables de l'enquesta indiquen que ni CiU té les eleccions guanyades ni el PSC les té perdudes

ÀNGELS PONT, Directora de Gesop

EL PERIÒDICO DE CATALUNYA, 5.10.09

Mesurar el pols de la ciutat de Barcelona. Aquest és l'objectiu fonamental del sondeig que EL PERIÒDICO publica aquests dies. D'acord amb aquesta finalitat s'ha dissenyat una enquesta amb dos blocs diferenciats: d'una banda, la visió que els ciutadans tenen de la ciutat, la seva evolució, els problemes més importants i la valoració que fan de la gestió municipal. S'ha incidit també en dos dels conflictes que han acaparant l'atenció les últimes setmanes: l'incivisme i la prostitució. D'altra banda, s'han introduït un seguit de preguntes per copsar el grau de coneixement, valoració i suport amb què compten les diferents forces polítiques de la ciutat en aquest moment.

L'estimació de vot, quan gairebé falten dos anys per a les eleccions, esdevé un bon indicador de síntesi dels dos blocs. I en aquests moments mostra un retrocés de les dues forces polítiques d'esquerra que governen la ciutat i d'Esquerra Republicana de Catalunya, i un avenç tant de Convergència i Unió com del Partit Popular. La federació nacionalista guanyaria les eleccions i podria governar amb el suport dels populars. Els resultats, doncs, assenyalen la possibilitat d'un canvi d'equip de govern a l'Ajuntament de Barcelona.

EXISTEIXEN, PERÒ, altres dades que indiquen que aquest escenari, de moment, és poc sòlid. Són variables que posen de manifest que ni CiU té

guanyades les eleccions ni el PSC les ha perdut: no existeix cap indicador que assenyali que la principal força de l'oposició, CiU, s'identifiqui amb un canvi o amb el canvi desitjat.

1) Màxima igualtat entre **Xavier Trias** i **Jordi Hereu** o entre CiU i PSC, que empaten en preferències per alcalde i també en intenció directa de vot.

2) Majors simpaties dels indecisos i els abstencionistes envers el PSC.

3) Predomini de l'opinió que si hi hagués eleccions els socialistes les tornarien a guanyar.

A aquest escenari incert s'hi ha d'afegir el desconeixement que encara té la ciutadania de l'ajuntament i de l'equip que el constitueix. Menys d'un 10% dels entrevistats identifiquen de manera correcta els partits que formen l'equip de govern, més del 20% encara cita el tripartit i un 15% no ho sap (ni tan sols esmenta el partit majoritari). Aquestes dades són gairebé idèntiques a fa un any.

EN TERMES electorals, la política municipal a la ciutat de Barcelona està perdent identitat pròpia. És a dir, cada vegada es distingeix menys de les tendències generals del país. Des de fa anys les eleccions municipals a la ciutat de Barcelona tenien un clar favorit: les municipals eren les eleccions dels socialistes i per molts encara ho són quan diuen que els veuen com a clars guanyadors. Els socialistes estan a punt de perdre el seu posicionament a la ciutat, però de moment ningú ocupa aquest espai.

D'altra banda, no es pot oblidar la qüestió fonamental per assolir la complicitat ciutadana: el lideratge. **Hereu** no ha aconseguit, fins ara,

connectar amb els seus conciutadans. La lleugera millora en la valoració de la gestió municipal no va acompanyada d'un increment de la valoració del líder socialista. L'alcalde ha de treballar per connectar amb la ciutat, amb la seva gent i amb els seus problemes. Ha de transmetre confiança, seguretat i energia. Si la gent sent que les coses no van bé és que no van bé. Si al carrer els ciutadans se senten més insegurs, l'incivisme angoixa o a la gent se li trenca el cor amb les imatges del Raval, l'alcalde ha d'alçar la veu.

ELS BARCELONINS i barcelonines estimen la seva ciutat, hi viuen bé i creuen que els serveis hi funcionen raonablement bé. La ciutat de Barcelona surt gairebé sempre molt ben parada de les comparacions amb altres grans ciutats del món. I malgrat tot això els ciutadans no estan contents, no saben cap on va Barcelona, tenen confiança amb el futur però recelen de l'equip municipal. Els resultats de l'estimació electoral són un reflex d'aquesta situació, que planteja un horitzó electoral caracteritzat per més abstenció i un canvi sense convicció. Finalment, seran els socialistes qui guanyaran o perdran les eleccions: recuperar la iniciativa i el lideratge és bàsic si volen continuar governant Barcelona.